

### Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY<sup>(1)</sup> 16 artiklan 1 kohta esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan säilöönotto maastapoistamista varten voidaan toteuttaa vankilamajoituksessa, jos ulkomaalainen on huomattava uhka kolmansien hengelle ja terveydelle tai sisäiseen turvallisuuteen liittyville merkittäville oikeushyville, kun maastapoistamista varten säilöönotettu henkilö pidetään myös tässä tapauksessa erillään vangeista?

<sup>(1)</sup> EUVL 2008, L 348, s. 98.

### Kanne 25.1.2019 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-49/19)

(2019/C 112/34)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

### Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Costa de Oliveira ja L. Nicolae)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

### Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, ettei Portugalin tasavalta ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin<sup>(1)</sup> 13 artiklan 3 kohtaan ja liitteessä IV olevaan B kohtaan perustuvia velvoitteitaan, koska se on ottanut yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi vuodesta 2007 lähtien käyttöön erityisen maksun, jota kannetaan korvausrahastosta annetun lain nro 35/2012 17 §:n ja 18 §:n mukaisesti lain nro 5/2004 99 §:n 3 momentissa nimetyiltä tarjoajilta siihen asti kunnes nämä aloittavat yleispalvelun tarjoamisen;
- Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yleispalveludirektiivin 13 artiklan 3 kohdassa ja liitteessä IV olevassa B osassa, kun näitä luetaan yhdessä, kustannusten jakojärjestelmässä on noudatettava avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita.

Portugalin lailla nro 35/2012 otetaan käyttöön sähköisten viestinnän yleispalveluihin liittyvä korvausrahasto, josta on tarkoitus rahoittaa yleispalveluvelvoitteiden noudattamisesta aiheutuneita kustannuksia ja jolla pyritään takaamaan, että kyseiset kustannukset jakautuvat maksujen suorittamiseen velvollisten yritysten kesken.

Kyseisen lain 6 §:n mukaan mainitusta rahastosta rahoitetaan sellaiset yleispalvelusta aiheutuvat nettokustannukset, jotka on määritetty 10.2.[2004] annetun lain nro 5/2004 99 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tarjouspyynnöissä ja joita ICP-ANACOM pitää liiallisina. Lisäksi siitä rahoitetaan sellaisia yleispalveluvelvoitteiden nettokustannuksia, joita kyseisessä säännöksessä nimetyille palvelujen tarjoajille aiheutuu yleispalvelun tarjoamisen aloittamiseen saakka, ottamalla käyttöön erityinen maksu, jota kannetaan maksuvelvollisilta yrityksiltä vuosilta 2013, 2014 ja 2015.

Komissio katsoo, ettei Portugalin tasavalta ole noudattanut yleispalveludirektiivin 13 artiklan 3 kohdassa ja liitteessä IV olevassa B osassa säädettyjä avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita, koska se on ottanut käyttöön erityisen maksun, jolla on tarkoitus kattaa sellaisia yleispalveluiden kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet ennen lain nro 35/2012 voimaantuloa.

(<sup>1</sup>) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (EYVL 2002, L 108, s. 51).

**Valitus, jonka Sigma Alimentos Exterior, S.L. on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-239/11, Sigma Alimentos Exterior v. komissio, 15.11.2018 antamasta tuomiosta**

**(Asia C-50/19 P)**

**(2019/C 112/35)**

*Oikeudenkäyntikieli: espanja*

**Asianosaiset**

*Valittaja:* Sigma Alimentos Exterior, S.L. (edustaja: M. Muñoz Pérez, abogado)

*Muu osapuoli:* Euroopan komissio

**Vaatimukset**

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- hyväksyy käsiteltävänä olevan valituksen
- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 15.11.2018 antaman tuomion asiassa T-239/11 (<sup>1</sup>)
- kumoaa komission 12.1.2011 antaman päätöksen 2011/282/EU (<sup>2</sup>) 1 artiklan 1 kohdan
- toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen 4 artiklan
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

**Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut**

Valitus perustuu kahteen perusteeseen, joista jälkimmäinen jakaantuu kolmeen osaan:

- ensimmäinen peruste, jonka mukaan tuomiota World Duty Free (<sup>3</sup>) on tulkittu virheellisesti virheellisten vertailukriteerien vahvistamisen vuoksi, mikä johti puolestaan valikoivuuden olemassaolon epäasianmukaiseen arviointiin ja näin ollen lainvastaisen tuen olemassaolon arviointiin SEUT 107 artiklan määräysten vastaisesti
- toinen peruste, jonka mukaan tehtiin virhe, kun katsottiin – komission sen määrittämiseksi käyttämän kolmivaiheisen menetelmän virheellisen analyysin perusteella, oliko kyseessä lainvastainen tuki –, että rajat ylittäviin yhdistymisiin liittyvien mahdollisten oikeudellisten esteiden toteaminen ei sulje pois sitä, että riidanalainen toimenpide on valikoiva. Tuomio on näin ollen virheellinen seuraavin tavoin:
  - virhe kansallisen yhteisen verojärjestelmän yksilöimisessä lainvastaisen valtiontuen luokittelua koskevien SEUT 107 artiklan määräysten vastaisesti